

[Udenrigsministeren]

Artikel 79 i afsnit IV i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskabet siger, at »med forbehold af bestemmelserne i dette afsnit fastsættes arbejdsvilkårene for lokalt ansatte, især:

- a) de nærmere enkeltheder for deres ansættelse og afskedigelse,
- b) ferie- og orlovsordningerne og
- c) deres vederlag,

af hver institution på grundlag af de ordninger og sædvaner, der er gældende på det sted, hvor den ansatte gør tjeneste . . .«.

Dette indebærer, at lokalt ansatte under EFs institutioner beskattes nationalt og ikke underkastes EF-beskatning. Af EFs samlede personale er ca. 4,5 pct. lokalt ansatte. Som eksempel kan nævnes, at en del af personalet ved EF-Kommissionens herværende presse- og informationskontor er lokalt ansat.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (25/7 78) af:

Hagen Hagensen (KF):

»Vil ministeren drage omsorg for, at der ikke finder indkomstbeskatning sted i landbrugsvirksomheder af forbrug af halm som alternativt energimiddel til opvarmning?«

(Spm. nr. 1048).

Begrundelse.

Det forekommer ejendommeligt, at der tillægges den skattepligtige almindelige indkomst en værdi – om end det sker med et forholdsvis beskedent beløb – i tilfælde, hvor der i en landbrugsvirksomhed anvendes halm til opvarmning etc. Der spares ved denne brug af alternativ energi valuta til køb af almindelige opvarmningsmidler. Brændes halmen af på marken, er det ubeskattet værdispild. De udgifter, der kan være til bjærgning og opbevaring m. m. af halm til opvarmningsbrug, kan ikke med rimelighed begrunde beskatning.

Besvarelse (2/8 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Ligningsrådet har i 1975 vedtaget, at landbrugere, der anvender halm til opvarmning af den private bolig, skal medregne 500 kr. om året til den skattepligtige indkomst.

Dette skønmæssigt ansatte beløb skal – som det også fremgår af begrundelsen for spørgsmålet – modsvare de udgifter, der afholdes over driftsregnskabet til bjærgning og opbevaring af halmen.

Af praktiske grunde regnes der med samme, forholdsvis lave beløb i samtlige tilfælde.

I øvrigt er det et generelt princip i skatte-lovgivningen, at forbrug af egne produkter indgår i beskatningsgrundlaget. En ændring af den gældende retstilstand på dette område kan efter min opfattelse derfor kun gennemføres ved en lovgivning, som jeg har svært ved at finde tilstrækkelig begrundelse for at fremsætte forslag om.

I dette tilfælde er beskatningen i øvrigt særdeles moderat. Jeg kan derfor vanskeligt forestille mig, at beskatningen i forbindelse med forbrug af halm til opvarmning af den private bolig skulle anses for en hindring for den samfundsgavnige anvendelse af halmfyf.

Til *statsministeren* (25/7 78) af:

Grethe Fenger Møller (KF):

»Hvorledes agter regeringen at videreføre beslutningen fra det vestlige økonomiske topmøde i Bonn vedrørende kernekraftens anvendelse?«

(Spm. nr. 1049).

Begrundelse.

Ifølge den fælles udtalelse fra topmødet i Bonn opfordres landene til at fremme udviklingen inden for kerneenergien. Det fastslås samtidig, at kernekraften er en uundværlig del af det samlede energibillede. Statsministeren har i sin vurdering af topmødet været yderst positiv, ligesom han betragter en række af beslutningerne på mødet som betydningsfulde også for dansk økonomi. På denne baggrund må det forekomme naturligt, at regeringen ligeledes deler topmødets udtalelser vedrørende energi og kernekraft, og spørgeren skal derfor bede oplyst, hvilke konkrete overvejelser dette giver regeringen anledning til i relation til kernekraftens anvendelse her i landet.

Besvarelse (4/8 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):